

On Ma'avir Al Midotav – Going Beyond Oneself

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Elul (Ki Teitzei) 5779

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יז עמוד א

(רבא אמר) +מסורת הש"ס : [אמר רבא] + : כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר נשא עון ועבר על פשע, למי נושא עון - למי שעובר על פשע.

We are now in the midst of the month of Elul, a time when we prepare for the days of awe, days of judgment. As part of that preparation we are to learn Mussar, as notes R. Palaji, Moed Kol Hai, Elul 11:13:

יג) כתב בספר אור הישר דף ד' ע"ב, תקרא בכל יום קריאה אחת מספר חובת הלבבות, ומגיד אומר שטוב ללמוד הקיצור מהספר הנ"ל, ובזמנו לא היה ספר ראשית חכמה והאידנא לא תזוע מיניה, עכ"ל, ולפחות בחודש אלול ילמוד ספר חובת הלבבות החל וגמור, ורבים מיראי ה' לומדים בספר תפוחי זהב דמסודר לימי החודש או בספר תוצאות חיים שהוא נמי קיצור ראשית חכמה, ומה נעים הלומד נמי בימים הללו דרושי התשובה מסוף שבט מוסר דדבריו כגחלי אש ונוקבים ויורדים בתואני דלבא.

So I thought it pertinent to try to understand what is the meaning of this Mussar teaching: Maavir Al HaMidot.

Rashi gives the popular understanding that one is to be forbearing (להתאפק) – if someone bothers him, he will let it go:

רש"י מסכת ראש השנה דף יז עמוד א

המעביר על מדותיו - שאינו מדקדק למדוד מדה למצערים אותו, ומניח מדותיו והולך לו, כמו אין מעבירין על המצות (יומא לג, א) אין מעבירין על האוכלין (עירובין סד, ב) - מניחן והולך לו.

That is, if someone bothers you, you let it go, if someone angers you, you forbear (אם משהו מפריע לך אתה מוותר, אם משהו מעצבן אותך אתה מתאפק).

Rashi also explains that the reason God overlooks your sins is – quite logically – midda keneged mida; i.e., God acts with you how you act with others:

מעבירין לו על כל פשעיו - אין מדת הדין מדקדקת אחריהן, אלא מנחתן והולכת.

Rav Dessler gives a different explanation as to why God overlooks one's sins. In overlooking one's own sins one is in a sense putting himself after others, he is placing the other before himself, he is placing the greater good above his own. In this way, one is

connecting himself to the klal, and is judged along with the klal and not according to his own individual sins.

Bein Adam Le-chavero: Ethics of Interpersonal Conduct, Rav Binyamin Zimmerman

Rav Eliyahu Eliezer Dessler (*Mikhtav Mei-Eliyahu* Vol. V, p. 70) provides an additional explanation for the power of one's being *maavir al middotav* to allow God to pass over one's sins. He explains that one who is *maavir al middotav* connects himself or herself to the community and forgoes his or her own personal drives for the good of the greater whole. For this reason, one who does so is not judged by the strict judgment deserved; rather, one is judged as part of the community and merits a much more meritorious evaluation.

*

But to truly understand the character trait of Maavir Al HaMidot, we need to analyze the famous story comparing R. Eliezer to R. Akiva (Taanit 25a).

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כה עמוד ב

... מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו, ואמר: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו למענך רחם עלינו, וירדו גשמים. הוּוּ מרנני רבנן [חברותא - כיון שראו החכמים כך, שרבי אליעזר לא נענה, ואילו רבי עקיבא נענה מיד, היו מרננים אחר רבי אליעזר, שאינו גדול כל כך כרבי עקיבא]. יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שזה מעביר על מידותיו, וזה אינו מעביר על מדותיו.

R. Eliezer prayed for rain but it didn't happen. R. Akiva prayed and it did. The Rabbis began to question R. Eliezer's status. To this a heavenly voice explained that the two Rabbis were of equal stature but that R. Akiva was answered, NOT because he was greater than R. Eliezer, but because he was Maavir al Midotav.

Two questions that arise from this explanation that will help us to understand what is Maavir al Midotav.

- (1) If R. Akiva is MAM and R. Eliezer is not, doesn't that make R. Akiva greater?
- (2) If MAM is such an important trait, why doesn't R. Eliezer have it also?

R. Yisrael Salanter explains that there are two well known schools of thought: BHillel (generally compromising) & BShammai (generally very strict). R. Akiva was of BHillel – and thus forbearing (mitapek) and R. Eliezer was of BShammai and thus strict and not forbearing.

Bein Adam Le-chavero: Ethics of Interpersonal Conduct, Rav Binyamin Zimmerman

Rav Yisrael Salanter (*Or Yisrael* #28) explains that these sages' behavior is the natural outgrowth of their belonging to two different schools of thought: Rabbi Akiva is a student of Beit Hillel, while Rabbi Eliezer belongs to Beit Shammai. The various deliberations and discussions between these two schools regarding sundry halakhic issues are familiar, but they also differed regarding the proper way of serving God.

As such, one is not greater than the other since, as we know, alu ve alu divrei elokim haim. Nevertheless, since RAkiva was Maavir Al Midotav, so Midda Keneged Midda, he was answered and not judged by strict justice.

That said, R. Salanter concludes by teaching that today we go by Hillel and thus all should be Maavir Al Midotav like R. Akiva.

While this is an important interpretation and a good inspiration for us to work on this difficult trait of being Maavir Al Midotav – and be forbearing with others (mitapek), R. Tzadok MiLublin has a novel take on this Gemara which can also provide us important inspiration during this season of introspection:

ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק דברים פרשת כי תצא
ואפשר שלכך זכה רבי עקיבא ... שהיה בן גרים וכמו שמפרשים מה שאמרו (תענית כ"ה ב) "ירד רבי עקיבא וכו' וירדו גשמים וגו' אלא שזה מעביר על מדותיו וזה אינו מעביר על מדותיו." פירוש שרבי אליעזר נולד טוב מעיקרו בתולדה ולא היה צריך להעביר על מדותיו. מה שאין כן רבי עקיבא שהיה בן גרים ונולד בתכונות רעות ואחר כך כבש אותם והפך אותם לטוב והעביר על מדותיו.

So the difference between the RAkiva and REliezer is NOT that one is FORBEARING (mitapek) and the other is not. No! Both are forbearing, but that is not what Maavir Al Midotav always means. Maavir Al Midotav can also mean, one who goes against (maavir) his own innate traits (midotav). REliezer was born with positive traits and thus never had to work to overcome himself. RAkiva was a baal teshuva and worked greatly to overcome his innate traits.

And it is precisely this that God expects of man. Of course one is to be a good person, however, it is the great effort that man expends to improve himself that is smiled upon by heaven – indeed, to the point that one's sins are forgiven!

Rav Binyamin Zimmerman from YHE combines the two explanations of Maavir Al Midotav and says that it was RAkiva's having to work on himself (Maavir Al Midotav) to be able to be forbearing (Maavir Al Midotav that gave him the edge in the eyes of heaven, such that God was Maavir Al Midotav to forgive all of Am Yisrael.

Rare is the person like R. Eliezer who is born perfect. For the rest of us, let us find inspiration in RAkiva and Maavir Al Midotav, improving our traits and becoming more forbearing with each other. And may God then be Maavir Al Midotav and bless us for a year of life, health and peace.

Shana Tova.